

OVERWEGING voor 5 en 6 september 2026

Ezechiël 33, 7-9; Romeinen 13, 8-10; Mattheüs 18, 15-20

Het was dé vraag die steeds maar terugkwam na de beelden en het grote geweldsincident deze week in Overasselt, een dorp dat we alleen maar konden kennen als je er iemand wist te wonen – de vraag was: wanneer wordt dat huis, dat drugspand, **gesloten** zodat mensen zich weer veilig voelen? Wanneer wordt sowieso een ‘zaak’ **gesloten**, net als Weiteveen en zoveel meer grote conflicten die zich voordoen op wereldniveau maar soms ook heel dicht om ons heen? Veel gesprekken gaan deze dagen over veiligheid: Veiligheid heeft met ‘**sloten, met sluiten**’ te maken. Mochten we al denken dat het evangelie van deze dag

ver van ons afstaat, net zoals het woord ‘eensgezindheid’ soms uit vervlogen tijden lijkt, niets is minder waar. Als **in het evangelie** het ‘omgaan met conflicten’ onderwerp van gesprek is tussen Jezus en zijn leerlingen, zijn we er weer helemaal bij. En ook al denken we vaak: ‘ik wil er niets mee te maken hebben’ of ‘waar bemoeien ze zich mee?’ We kunnen ons afvragen of we toch iets kunnen betekenen voor elkaar als naasten, als broeders en zusters. Want daar gaat ‘t eigenlijk allemaal om: de kunst is om niet óver maar mét elkaar te spreken en de kunst is ook om de vele dingen waar wereldleiders het niet over eens zijn, men het in Den

Haag niet over eens is - om dat uit te spreken en **af te sluiten**.

Dát alleen kan de rust in de wereld terugbrengen, rust in onze families, in onze straten, in onze gemeenschappen. Rust en veiligheid.

Juist omdat er deze laatste periode al zoveel protest is zowel tegen AZC’s als tegen maatregelen van het kabinet en tegen zoveel méér, worden we vandaag aan het denken gezet. Er is veel om **af te sluiten...**

Het **evangelieverhaal** roept ons op om verantwoordelijkheid te nemen door daden van waakzaamheid. Juist als we zien dat mensen de verkeerde weg inslaan, is er de keuze om weg te kijken of om aan de bel te trekken, en uit angst kiezen we vaak het eerste. De werkelijkheid van onze tijd is dat mensen vaak bewust kiezen voor geweld, en dus voor wat strijdig is met het welzijn van mensen. Geweld lost nooit iets op... maar wie vertelt dat de daders? De keuzes die mensen zowel in het criminele circuit maken als in slepende conflicten, zijn keuzes die geen toekomst hebben. Dáár waarschuwt Jezus voor...

In de eerste lezing horen we **de profeet Ezechiël** zeggen dat hij als wachter aangesteld is, voor zijn volk, voor zijn mensen. Een zware verantwoordelijkheid: naar mensen toegaan en wijzen op wat mogelijkheden en wegen ten leven zijn en welke wegen daarvan afwijken. In feite zegt de profeet ook tegen ons: God laat mensen vrij om te kiezen om open te maken en **af te sluiten**.

Iedere mens heeft de taak, de opdracht, om te waken over de ander... de oude zin uit het 1^e Bijbelboek stáát nog steeds: de vraag van Kaïn als God naar Abel vraagt: *‘Moet ik soms waken over mijn broer? Ben ik mijn broeders hoeder?’* Het antwoord van God zal altijd JA zijn.

‘Waken over’ betekent dus in feite ‘beveiligen’ zijn... We hebben deze week gezien hoe het ging met die ene beveiligiger in Overasselt, die inviel voor een collega... Wie durft het aan? Wanneer ben je beveiligiger? Ik las deze week waarin een beveiligiger wordt opgeleid, het lijkt bijna Bijbeltaal:

Wil jij zorgen voor veiligheid en snel kunnen handelen in onverwachte situaties? Dan is deze opleiding een goede keuze tot beginnend beveiligingsprofessional. Je leert observeren, toezicht houden en adequaat optreden. Je leert risico's en dreigingen vroegtijdig signaleren en preventief handelen. Je voert toezicht en controles uit en beveiligt gebouwen en objecten. Je rapporteert professioneel en handelt volgens wet- en regelgeving.

Nee, denken we waarschijnlijk, dank je... ik hoef niet **met sloten** en wapens ergens op wacht te staan, maar toch wordt ons gevraagd wachters te zijn, wakers, hoeders van onze naasten... Als je de naaste ziet als beeld van God, zoals je dat zelf bent, dan is waken over de ander niet vrijblijvend. Niet dat het eenvoudig is, want iemand van het kwade afhouden is niet zonder risico, maar in ons hele menszijn schuilt toch het verlangen om het kwade een halt toe te roepen en pijnlijke botsingen **af te sluiten** om verder te kunnen. Hoe?

Jezus reikt ons kansen aan: Onder vier ogen is het rustig. Lukt dat niet, probeer dan één of twee anderen mee te nemen, dat geeft ook ruimte. Pas als de persoon-in-kwestie volhardt in het kwaad, ontstaat er een nieuwe situatie die maakt men zich buiten de gemeenschap plaatst.

De teksten van vandaag zijn vóór alles een uitnodiging van God aan ons, om te kiezen voor het goede, dingen **af te sluiten** hoeders zijn van elkaar te zijn door barmhartig, mild en menslievend in het leven te staan. Dat vraagt **afsluiting** van kwaad en criminaliteit, maar ook **afsluiting** van langdurige conflicten.

Nee, we hebben niet doorgeleerd om handhavers of om politieagent te zijn, al is dat een prachtig vak: het evangelie vraagt vooral van ons om voor elkaar te zorgen, mét elkaar te leven en vooral elkaar te helpen als dat nodig of beter is. Vrede begint met de beroemde zin: ‘Waar twee of meer in mijn naam bijeen zijn daar ben Ik in hun midden.’ Of om het met Paulus te zeggen: ‘Wees elkaar niets schuldig, behalve liefde...’ – Met echte liefde houd je elkaar veilig. Amen.

Pastor Nellie Hamesma